

รับของขวัญไปจากวัดปากน้ำ แล้วบ้านอยู่ทาง ถนนตก พอไปถึงบ้าน พระออกจากตัวไป ลอยเรื่อยไปในอากาศ ตัวก็เห็นเรื่อยไป แล้วไปเข้า บ้านโน้นเข้าไปในห้องพระ แล้วเข้าไปในที่บูชา นั้น เข้าไปในครอบพระที่ เขาบูชา นั้น ตัวก็ตามเข้าไปจะเอาให้ได้ เขาก็ไม่ยอมให้เข้าไป เขาบอกว่าห้องพระนั้นคนอื่นมาเกี่ยวข้องไม่ได้ เขาคนเดียวเท่านั้น ไม่มีอะไรไม่ ต้องเข้าไป เด็กก็จะเข้าไป เกิดเถียงกัน เด็กเมื่อไม่ให้เข้าไปมันก็ร้อง เขาว่าถ้าจะเข้าไปก็ต้องไปบอกมารดาเอ็งก่อน ให้ไปบอกผู้ใหญ่มาก่อน เด็กไปบอกมารดา เขาก็ให้เข้าไปเปิดดู เปิดเข้าไปในห้องพระ ก็เห็นพระ ของขวัญนั้นอยู่ในครอบพระจริงๆ เจ้าของบ้านก็รับรองว่าไม่ใช่ของๆ เขา เขาก็ให้แก่เด็กนั้นมา นี่ก็อัศจรรย์ นึกว่าของตายๆ ดินๆ อย่างนี้แหละ ลอยไปก็ได้ น่าอัศจรรย์นัก นี่อัศจรรย์อย่างนี้

พูดช่วยชีวิต

...มี นายทหารเรือผู้หนึ่ง (เจ้าตัวต้องการสงวนนาม) เมื่อวันที่ ๒๙ ทหารเรือนัดประชุมเลี้ยงอาหารในกองสัญญาณ เมื่อเลี้ยงอาหาร เสร็จแล้ว ค็นั้น พอแจกปิ่นเท่านั้น พระซึ่งอยู่ในหน้าอกของทหารเรือ ผู้นั้น เสียบอกลั่นออกมาว่า ทิ้งปิ่นเสีย อย่าอยู่ นายทหารผู้นั้นคิด เตะในใจว่า ไม่รู้จะไปทางไหน ไปทางวัดแจ้ง (วัดอรุณราชวราราม) นายทหารเรือผู้นั้นจึงทิ้งปิ่นแล้วไปทางวัดแจ้ง เขาก็ห้อมล้อมหมด เอื นี้เราจะต้องถูกยิงทิ้งละซี เขากันไว้หมด พระบอกว่า ไปซ่อนตัวในที่ ลับๆ เสีย ดังขึ้นอีก นายทหารเรือผู้นั้นก็ซ่อนตัวอยู่ในที่ลับตามพระ

พระว่าอย่างไรก็ไปอย่างนั้น สักพักใหญ่พระก็ว่าไปทางนั้น ทางนั้น ไปเรื่อยไป ไปตามพระเรื่อย หลุดพ้นมาได้ ครั้นเขาส่งบลงไป นายทหารเรือผู้นั้นก็เข้าไปรายงานตัว พอรายงานตัวผู้ใหญ่เขาก็ให้สวมลงไปในที่หน้าที่ราชของครักษ์ ขาดผู้ใหญ่ไป นายทหารผู้นั้นเลยเป็นใหญ่ ในหน้าที่ราชของครักษ์ ทั้งลาทั้งยศได้ ๙ วัน เขาจึงได้มาหาฉัน เมื่อครั้งก่อนๆ เกิดเรื่องอะไร เขาเคยมาเล่าให้ฟัง เคยบอก ที่นี้ไปได้ ๙ วัน ไปทางไหนหายไป พอมาถึงเขาก็ว่า หลวงพ่อให้ผมกราบดินสักทีเกิด เอาดินขึ้นมาให้ผมกราบเกิด ถามว่าเป็นอย่างไรเล่า เขาก็จะกราบดินทำเดียว ก็ว่าเป็นอย่างไรว่าให้ฟังซิ เขาก็เล่าให้ฟังดังกล่าแล้วทุกประการ นี่เป็นเรื่องของนายทหารเรือผู้นั้น ในเวลานี้เขาเป็นนายพลจัตวาแล้ว ดูแลอยู่ในราชของครักษ์นั้น นี่พูดได้

พูดให้ลาก

พูดได้ไม่ใช่คนเดียวเท่านั้น มีอีก คุณนายทองคำ พระของคุณนายทองคำนั้นก็พูดได้อีก ถูกลดเตอี่รางวัลที่สอง ๔๕,๐๐๐ บาท ไม้รู้ว่าเอาสลากกินแบ่งนั้นไปไว้ที่ไหน หาไม่ได้ ค้นหาเท่าไรๆ ก็ไม่ได้ เวลาที่จวนจะหมดเต็มที่แล้ว จวนจะครบกำหนดของเขา ก็นึกแฉ่วจะทำอย่างไร เขาก็เล่าลือกันว่า วัดปากน้ำแจกของขวัญศักดิ์สิทธิ์นัก ถ้าศักดิ์สิทธิ์จริงละก็ ขอให้ได้สลากกินแบ่งที่หายไปนั้นลงมาทีเดียว สมทบทุนสร้างโรงเรียน สร้างแล้วก็ตั้งใจของเขาอย่างนั้น พอได้แล้วเขาก็กลับไป พอคำมีदनานๆ สักหน่อยไปในรถมันก็ง่วง พอ่วงๆ ได้หน่อยๆ